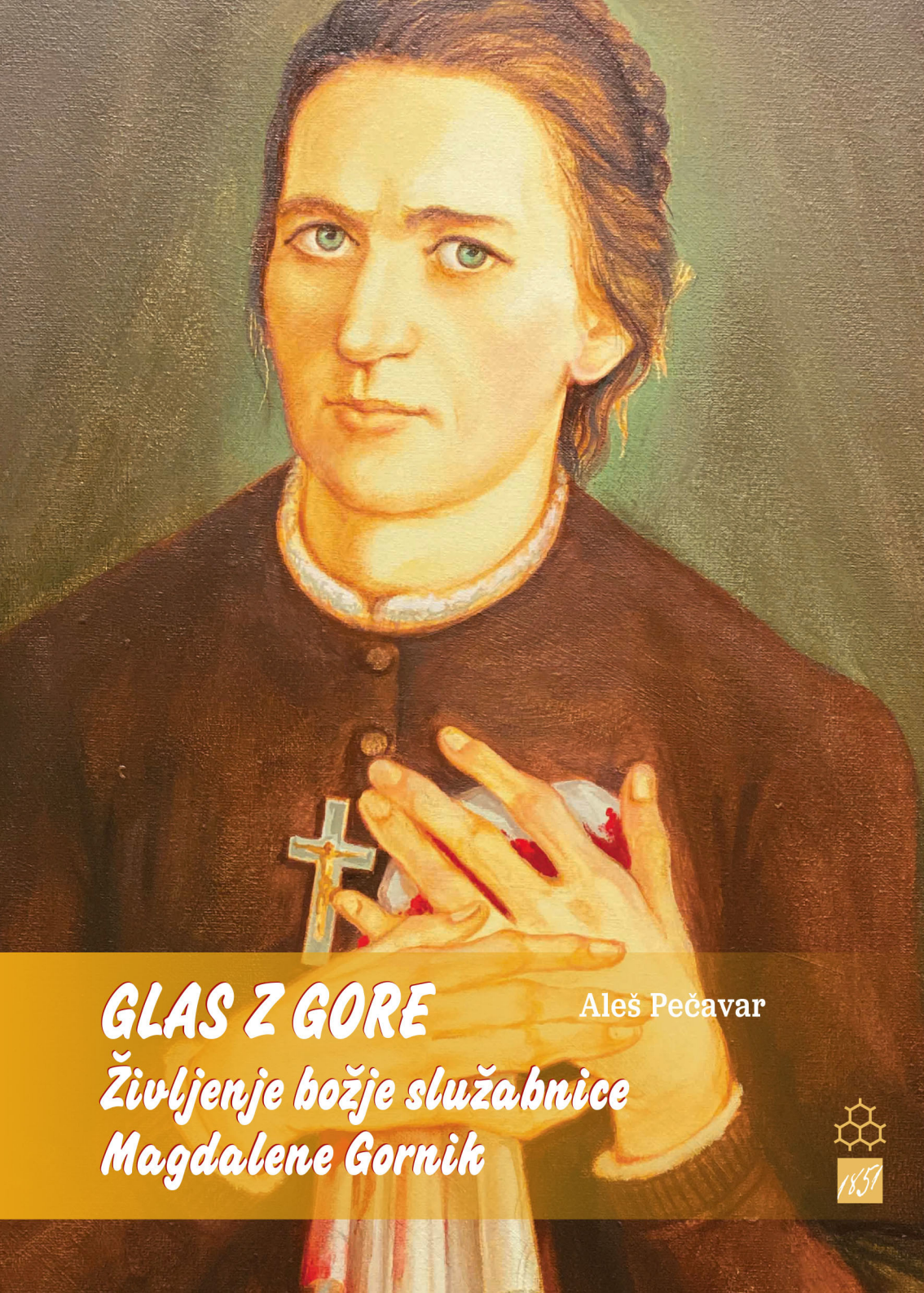

GLAS Z GORE

Življenje božje služabnice Magdalene Gornik

Aleš Pečavar

1851

SŠK-SKU

Slovenski katehetski urad je na temelju mandata (št. 51/01, 28. 11. 2001), ki mu ga je podelila Slovenska škofovska konferenca, izbral in za izdajo pripravil delo Aleša Pečavarja GLAS Z GORE: Življenje Božje služabnice Magdalene Gornik kot **priporočeno šmarnično branje za odrasle v letu 2023**.

Aleš Pečavar

GLAS Z GORE

Življenje Božje služabnice Magdalene Gornik

Po knjigi Martine Kraljič

SŠK-SKU
1857
Celjska Mohorjeva družba
Prva slovenska založba
CELJE – LJUBLJANA

Aleš Pečavar
GLAS Z GORE
Življenje Božje služabnice Magdalene Gornik

Šmarnice za odrasle

© Celjska Mohorjeva družba, 2023
Vse pravice pridržane.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

27-5-312.47
929Gornik M.
27-587-055.2

PEČAVAR, Aleš
Glas z Gore : življenje Božje služabnice Magdalene Gornik : [šmarnice za odrasle] / Aleš Pečavar ; po knjigi Martine Kraljič ; [izdala] SŠK-SKU. - Celje : Celjska Mohorjeva družba : Društvo Mohorjeva družba, 2023

ISBN 978-961-278-643-4
COBISS.SI-ID 147061251

VSEBINA

1 Gornikova Lenčka 7
2 V Jezusovi prisotnosti 9
3 Srečanje z Marijo 11
4 Ljubezen – zapoved in dar 15
5 Prejem Najsvetejšega 17
6 Svobodna privolitev 19
7 Božja pot 22
8 Pokorščina Bogu 25
9 Moč v preizkušnji 28
10 Darovanje trpljenja Bogu 30
11 Klic k spreobrnjenju 32
12 Strma pot 35
13 Božji načrti 37
14 Jezus kot ubožec 39
15 V nebesih 42
16 Stanovitnost 44
17 Hrana za življenje 47
18 Trnjeva krona 49
19 Stigme, Kristusove rane 52
20 Klic k spreobrnjenju 54
21 Odziv okolice 57
22 Nerazumevanje in preganjanje 60
23 Pot odpuščanja 63
24 Brez govora in sluha 66
25 Post 69
26 Božja volja in naše želje 71
27 Življenje za druge 73

28 Smisel trpljenja 75
29 Strah Božji 77
30 Zemeljsko slovo 80
31. dan 83
Molitev k Magdaleni Gornik 84

Litanije Matere Božje 85

1

Gornikova Lenčka

Naša zgodba se začenja med temnimi gozdovi, sredi svetlih gozdnih jas, kjer še danes občudujemo neokrnjeno naravo, kjer še danes lahko prisluhnemo ptičjemu petju in morda, če uspemo za trenutek obstati, zagledamo srno, ki se previdno smuka čez senožeti.

Tukaj med temi gozdovi, onkraj kraja, ki se imenuje Sodražica, stoji od davnega veka pet vasic: Kržeti, Petrinci, Janeži, Krčali in Betonovo, pod skupnim imenom Gora nad Sodražico. Resnično je to gora, saj se moraš iz Sodražice povzpeti po široki cesti proti Loškemu Potoku, kjer se klanec prevesi, da se dih oddahne, nato zaviješ po ozki poti naravnost v gozd.

Na tem kraju je pred dvesto leti, ne več ne manj, živela naša junakinja Magdalena Gornik, ki jo domačini in mnogi romarji ljubkovalno imenujejo Gornikova Lenčka. Morda se kdo sprašuje, čemu smo jo povzdignili v junakinjo. Je bila Magdalena mogočna grofica? Morda prelepa princeska? Si je izmislila kakšno čudodelno zdravilo za vse bolezni? Ali pa je pred nevarnostjo rešila množice ljudi? Da, vse to je bila Gornikova Lenčka. Bila je plemenita nevesta Jezusovega Srca. Bila je ljubljenka Božje Matere Marije. Ljudem je pokazala čudežno zdravilo za vse bolezni. In pred nevarnostjo je reševala in še rešuje množice ljudi.

V letošnjem Marijinem mesecu majniku bomo skupaj poromali na Goro pri Sodražici. Spoznali bomo kraje, kjer je živela Magdalena Gornik, in čudovite dogodke, s katerimi si je pridobila svoje junaštvo. Z nami bo vzhajajoča svetniška zvezda, ki lahko kakor zvezda danica sveti na naši življenjski poti in nam kaže pot k nebeškemu Očetu.

Na tej poti nas bo spremljala Marijina molitev. Ob koncu šmarničnega branja bomo skupaj zmolili eno od starodavnih molitev, ki so se prav gotovo slišale tudi z Magdaleninih ustnic ter napajale njeno dušo, da se je mogla popolnoma darovati Jezusu.

Zdaj pa za začetek šmarnične pobožnosti, v čast Mariji in naši poti na Goro pri Sodražici, zmolimo Magdalenino najljubšo molitev – desetko rožnega venca.

2

V Jezusovi prisotnosti

Danes se bomo skupaj povzpeli na Goro pri Sodražici. To je poseben kraj milosti, kjer ležijo Janeži, rojstna vas Božje izvoljenke in mistikinje Magdalene Gornik. Najprej se seznanimo z njenimi prvimi leti življenja v domači družini.

Magdaleninemu očetu je bilo ime Jožef Gornik. Poročil se je z Ano iz bližnjih Petrinjcev. Leta 1829 sta dobila prvo hčer Ano, nekaj let zatem Marijo, 19. julija 1835 pa je luč sveta zagledala naša junakinja Magdalena. Pozneje so se rodili še mlajša brata ter tri sestre.

Magdalena je na dan svojega rojstva v domači župnijski cerkvi prejela sveti krst, kar je bilo običajno za takratni čas. Krst je prvi zakrament, pri katerem postanemo Božji otroci in člani Cerkve. Kot Božji otroci smo povabljeni, da z Bogom vzpostavimo poseben prijateljski odnos, ki ga negujemo z molitvijo in izpolnjevanjem Božjih zapovedi. Kot Božji otroci hodimo po Jezusovi poti, po kateri skušamo priti v ljubeč objem svojega nebeškega Očeta v nebeškem kraljestvu. Tako je hodila tudi Magdalena. Bog jo je pozneje povabil, naj Jezusu sledi še na poseben način.

Magdalenini starši so veljali za poštene kristjane. Bili so zelo pobožni in so tako vzgajali tudi otroke. Mama je imela posebej rada Magdaleno, saj je ubogala na prvo besedo in ji je bila v veliko pomoč pri gospodinjstvu ter drugih

kmečkih opravilih. Bila je zdravo živahna in se je rada družila s sovrstnicami. Skupaj so bile tako pri igri kakor pri molitvi. Rada je obiskovala nedeljski nauk in poslušala duhovnike, ko so razlagali verske resnice.

Posebno ljubezen in najgloblje spoštovanje pa je Magdalena gojila do Jezusa v Najsvetejšem zakramentu. Kadar koli ji je ostalo kaj prostega časa, ga je namenila temu, da je Jezusa obiskala v župnijski cerkvi in se z njim pogovarjala. To, da si vzamemo čas in obiščemo Jezusa, ki prebiva v tabernaklju, je zanesljiva pot do blažene sreče. Za kristjana je naravno, da želi biti čim večkrat v prisotnosti Jezusa Kristusa, po katerem se imenujemo kristjani.

Skušajmo torej v tem Marijinem mesecu maju posnemati Magdaleno Gornik ter vplesti obisk župnijske cerkve in s tem Jezusa v tabernaklju v svojo vsakodnevno dejavnost. Ko gremo morda sami ali z družino na sprehod ali iz trgovine, šole, službe, naredimo ovinek in obiščimo Jezusa. Za kratek trenutek ga pozdravimo, mu kaj lepega povejmo, morda potožimo ali pa bodimo v tišini pred njim, ki nas nadvse ljubi. Priporočimo se tudi priprošnji Božje Matere.

O Gospa moja, o Mati moja, tebi se vsega darujem; in da se ti vdanega skažem, ti danes posvetim: svoje oči, svoja ušesa, svoja usta in svoje srce, sebe popolnoma vsega. Ker sem torej tvoj, o dobra Mati, varuj me, brani me kakor svojo last in posest. Amen.

3

Srečanje z Marijo

Za Magdaleno Gornik velja, da je bila mistikinja. S to besedo označujemo ljudi, ki na poseben, skrivnosten način doživljajo verske resnice in Boga. Mistik se na skrivnosten način srečuje z Bogom in se pogovarja z njim, ostali pa teh srečanj in pogovorov ne vidimo in ne slišimo. Mistično doživetje je milostni Božji dar. Običajno imajo mistična doživetja poseben namen in niso nagrada posamezniku za njegove molitvene dosežke. Rečemo lahko, da imajo mistična doživetja namen posredovanja med človekom in Bogom, kot se je pokazalo tudi v življenju Magdalene Gornik.

Čeprav je mistično doživljanje Boga poseben Božji dar, posebna milost, pa lahko oseba, ki prejme ta dar, doživi nerazumevanje okolice. Ljudje smo zaradi posledic izvirnega greha nagnjeni k dvomu, pomislekom in nezaupanju, zato težko ali pa sploh ne znamo sprejemati drugačnosti drugih. Tudi Magdalena Gornik je zaradi mističnega daru postala drugačna. Ker je okolica ni razumela, je trpela. Njeno življenje nas na poseben način spodbuja, da smo previdni pri postavljanju sodb, kajti nikdar ne moremo z gotovostjo vedeti, kakšne načrte ima Bog s posameznikom, ki morda življenje doživlja drugače kakor mi.

Magdalena je leta 1847, ko je bila stara dvanajst let, doživela prvo mistično izkušnjo. Prikazala se ji je Božja Mati Marija.

Ko je Magdalena prišla blizu njive, kamor jo je poslala mati, da bi nabrala plevel za prašiče, je pred seboj zagledala neznano ženo. Spogledali sta se. Magdalena se je seveda prestrašila in zbežala stran. Žena pa ji je, ne da bi se premaknila, s prstom desnice pomignila in rekla: »Pridi sem!« Magdalena je ubogala in se ji približala. »Kam greš?« jo je vprašala žena. »Na našo njivo plet,« ji je odgovorila deklica. Žena jo je zopet vprašala: »Zakaj greš plet?« Magdalena ji je čisto preprosto odgovorila: »Da bom imela kaj prašičkom dati.« Žena jo je spet vprašala: »Kdo ti je to ukazal?« »Moja mati,« je Magdalena preprosto odgovorila. Žena je bila očitno zadovoljna z odgovorom in je ponovila: »Tak, zato moraš iti, ker so ti mati rekli?« »Da,« je potrdila Magdalena.

Žena jo je naprej vprašala: »Komu boš pa ti to delo darovala?« Magdalena je odgovorila z vso gotovostjo in vero ter z otroško preprostostjo dodala protivprašanje: »Jezusu. Ali nismo dolžni vsega Bogu darovati?« »Ali pa Jezusa tudi ljubiš?« je pogovor nadaljevala žena. Magdalena je preprosto odgovorila: »Jaz mislim. Vendar pa on najbolje ve, ali ga ljubim.« Nato je še dodala: »Od kod ste pa vi?« Žena ji je odvrnila: »Jaz sem te prišla sem nekoliko poučit, da boš vedela, zakaj je treba delati in komu delo darovati. Le ljubi, le ljubi, kolikor moreš, mojega Sina.« Magdalena jo je začudeno vprašala: »Katerega sina?« »Jezusa,« je odvrnila žena. Ko je Magdalena to slišala, je pomislila: »Menda ni ta žena Mati Božja? Samo, če bi bila, potem bi bila lepše oblečena.« Žena je brala Magdalenine misli in dejala: »Kaj premišljuješ? Jaz sem Marija, Jezusova Mati in mati vseh ljudi. Nikar ne dvomi!«

Te besede so Magdaleno do srca pretresle in jo do solz ganile. Pa jo je Marija tolažila: »Nikar ne jokaj.« Nato je

pokazala na okolico in dodala: »Ali veš, kdo je vse to ustvaril?« Magdalena je čisto preprosto z vso vero odvrnila: »Bog. S svojo mogočno besedo.« Božja Mati Marija ji je pritrdila: »Res. Poglej rožice na polju in premišljuj o njihovem lepem cvetju, ki ga je Bog ustvaril. Vse je on naredil. Zahvali se mu za vse dobrote in daruj mu vsako delo. To dejanje je toliko vredno kot molitev.« Nato je Mati Marija rekla: »Zdaj bom spet odšla. Nikomur ne povej, kar si videla in slišala. Odslej se bova še večkrat videli.«

Nato je obleka Božje Matere Marije postala vsa bela in lepa. Božja Mati se je dvignila in naenkrat izginila izpred Magdaleninih oči.

Osupljiva zgodba je uvod v Magdalenino junaško življenje. Magdalena je junakinja vere, saj se je že v rosnih letih odločila, da bo svoje življenje darovala Jezusu. To pomeni, da vse, kar doživiš lepega ali bolečega, prestaneš ali pretrpiš v ljubezni do Jezusa. Za vse, kar se ti dogodi, rečeš: Bogu hvala. In če doživiš kaj takega, kar je boleče ali neprijetno, ne tarnaš, ne godrnjaš, temveč skušaš ohraniti notranji mir in potrpiš za Jezusa.

Po tem dogodku se je Magdalena še bolj trudila izpolniti Marijino naročilo. A naročilo ne velja samo za Magdaleno. Tudi mi smo povabljeni, da se darujemo Jezusu. Darovati se Jezusu pomeni, da je Jezus namen naših misli, besed in dejanj. Tako tistih, ki so nam prijetna, kakor tistih, ki so nam neprijetna. Darovati se Jezusu pomeni tudi videti, kaj vse lepega in dobrega smo prejeli po ljudeh in od Boga: življenje, veselje, hrano, uspehe, zdravje. Kakor pravi apostol Pavel: »Njim, ki ljubijo Boga, vse pripomore k dobremu« (Rim 8,28).

Premislimo, kaj vse prejemamo vsak dan znova. Obiščimo župnijsko cerkev in poglejmo, ali večna luč kaže na to, da

je Jezus v tabernaklju. Pozdravimo ga s poklekom in se mu zahvalimo za vse dobrote, ki nam jih daje.
Naj nas k Jezusu vodi tudi njegova in naša Mati Marija.

Pozdravljena, Kraljica, mati usmiljenja, življenje, veselje in upanje naše, pozdravljena! K tebi vpijemo izgnani Evini otroci; k tebi vzdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Obrni torej, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas in pokaži nam po tem izgnanstvu Jezusa, blagoslovljen sad svojega telesa. O milostljiva, o dobrotljiva, o sveta Devica Marija.